

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/16/2017
Identifikačné číslo spisu: 6914010688
Dátum vydania rozhodnutia: 25.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6914010688.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného K. H. a spol. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 25. apríla 2017 v Bratislave dovolanie obvineného Š. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. júla 2016 sp. zn. 5To/66/2016, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného Š. K. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota z 19. mája 2016 sp. zn. 11T 162/2014 boli obvinení K. H. a Š. K. uznaní za vinných z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby do 25.03.2014 vo Z. a na inom nezistenom mieste opakovane kupovali za nezistenú sumu marihuanu - rastlinu rodu Cannabis v rôznych množstvách, ktorá je uvedená v prvej skupine omamných látok uvedených v zákone č. 13/2004 Z. z. a túto potom dovezli do H. J., pričom dňa 25.03.2014 počas prehliadky osobného motorového vozidla značky Volkswagen Golf, evidenčného čísla I. XXX A., ktoré v tej dobe užíval a riadil obvinený K. H., bola nájdená marihuana v hmotnosti 4,42 g s obsahom THC 7,7% hmotnostných, z čoho by sa dalo vyrobiť 11 až 34 obvykle jednorazových dávok a pri osobnej prehliadke obvineného Š. K. bol nájdený tento rastlinný materiál o hmotnosti 0,76 g s obsahom THC 12,2% hmotnostných, z čoho by sa dalo vyrobiť 3 až 9 obvykle jednorazových dávok a pri domovej prehliadke v H. J. v rodinnom dome č. XXX, ktorý užíva obvinený H. boli nájdené semiačka tejto rastliny ako aj iné veci, ktoré obsahovali stopy po tomto rastlinnom materiáli,

obvinený 1/ K. H.

- od bližšie nezistenej doby v priebehu nasledujúcich dvoch rokov v obciach X. a H. J. priemerne jedenkrát týždenne predával malé množstvá sušeného materiálu rastliny rodu Cannabis za 5 eur až 10 eur

J. R., nar. XX.XX.XXXX, hoci vedel, že tento ešte nedosiahol vek 18 rokov,
- od presne nezistenej doby od roku 2013 do marca roku 2014 v X.Á. najmenej raz mesačne predával malé množstvo sušeného materiálu rastliny pôvodu Cannabis E. B. P., nar. XX.XX.XXXX za 5 eur až 10 eur, hoci vedel, že tento v čase predaja nedosiahol vek 18 rokov,
- od presne nezistenej doby v lete 2013 do marca roku 2014 v H. J. priemerne dva až trikrát za týždeň predal malé množstvá sušeného materiálu rastliny pôvodu Cannabis E. Z., nar. XX.XX.XXXX za sumy 2 eur až 10 eur, hoci vedel, že tento v čase predaja nedosiahol vek 18 rokov,
- od presne nezistenej doby v lete roku 2013 do marca 2014 v H. J. a vo Z. predával malé množstvá sušeného materiálu rastliny rodu Cannabis V. Q., nar. XX.XX.XXXX za 2 eura až 5 eur, hoci vedel, že tento v čase predaja nedosiahol vek 18 rokov,

obvinený 2/ Š. K.

- od presne nezistenej doby v lete roku 2013 do konca roku 2013 v X. asi desaťkrát predal malé množstvo sušeného materiálu rodu Cannabis E. B. P., nar. XX.XX.XXXX za 5 eur až 10 eur, hoci vedel, že tento v čase predaja nedosiahol vek 18 rokov,
- od presne nezistenej doby v lete roku 2013 do konca decembra 2013 v H. J. asi trikrát predal malé množstvo sušeného materiálu rodu Cannabis E. Z., nar. XX.XX.XXXX za 5 eur až 10 eur, hoci vedel, že tento v čase predaja nedosiahol vek 18 rokov.

Okresný súd za to obvineného K. H. odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, pričom na výkon uloženého trestu zaradil obvineného podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Obvineného Š. K.Í. odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, pričom na výkon uloženého trestu zaradil obvineného podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd uložil obvinenému ochranné protitoxikomanické liečenie v ambulantnej forme.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil aj ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obaja obvinení, odvolanie podali aj prostredníctvom obhajcov a odvolanie v neprospech obvinených podal aj prokurátor.

Obvinený K. H. v dôvodoch svojho odvolania (č.l. 993) namietal, že vina mu nebola vykonaným dokazovaním preukázaná, popis skutku je nejasný a všetko sú to iba hypotetické úvahy, ktoré nemajú podklad vo vykonanom dokazovaní. Jeho obhajobu nespochybnil žiadny svedok, práve naopak, svedkovia potvrdili, že kupovali čaj „Herba“. V konaní boli porušené jeho práva, preto sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia spod obžaloby.

Obhajca obvineného K. H. v dôvodoch odvolania (č.l. 989-988) vytýkal súdu, že doposiaľ nebol zistený obsah THC v údajne predávanej marihuane a tiež hmotnosť predávanej sušiny v gramoch, resp. v miligramoch, aby mohlo ísť o predaj aspoň jednej obvyklej jednorazovej dávky. Obžaloba tak nepreukázala, že obvinený predával svedkom materiál, ktorý by vykazoval všetky znaky pre rastlinu rodu Cannabis. Po vyfajčení sušiny svedkovia neopisovali jej účinok tak, ako je po vyfajčení psychoaktívneho Cannabisu. Ďalej namietal, že pri domovej prehliadke neboli zaistené žiadne drogy a prehliadka nebola zameraná na prítomnosť čaju „Herba“. V konaní nebol zadovážený žiadny dôkaz, ktorý by usvedčoval obvineného z držby psychoaktívnej sušiny. Poukazoval na skutočnosť, že obvinený bol okresným súdom trikrát oslobodený, pričom krajský súd ostatným rozhodnutím nariadil zmenu pôvodného senátu, ktorý údajne nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu. Z tohto rozhodnutia sa

však nedá určiť, ktorý právny názor odvolacieho súdu okresný súd v pôvodnom senáte nerešpektoval. Záverom odvolania obhajca obvineného navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a obvineného podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodiť.

Obvinený Š. K. v dôvodoch svojho odvolania (č.l. 986-988) uviedol, že nikdy nekupoval marihuanu s úmyslom predaja, ale len pre vlastnú potrebu, preto sa necíti byť vinný z toho, čo je uvedené v napadnutom rozsudku. Priznal, že bol konzumentom marihuany, ktorú látku fajčil aj s inými osobami, nielen sám, ale nikdy ju nepredával. Svedok Z. na hlavnom pojednávaní objasnil, prečo ho v prípravnom konaní usvedčoval z predaja marihuany. Svedok bol podozrivý z krádeže a v prípravnom konaní vypovedal pod hrozbou nepravdivo. Jeho výpoveď treba hodnotiť ako nezákonnú.

Rovnako výpovede svedka P. sú rozporné a neverohodné. V prípravnom konaní ho síce usvedčoval z predaja, ale na hlavnom pojednávaní to poprel. Vytýkal okresnému súdu, že výpovede svedkov, ktoré potvrdzovali jeho obranu považoval za účelové. Pritom svedkovia na hlavnom pojednávaní potvrdili, že v prípravnom konaní vypovedali pod nátlakom zo strany polície. Poukazoval, že v jeho prípade vznikli pochybnosti, ktoré aj vzhľadom na judikatúru najvyššieho súdu bolo potrebné vykladať v jeho prospech, preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a domáhal sa oslobodenia spod obžaloby a prekvalifikácie jeho konania.

Obhajca obvineného Š. K. v dôvodoch odvolania (č.l. 979-983) uviedol, že výrokovú časť napadnutého rozsudku považuje za nezákonnú, pretože na jednej strane súd právnu vetou kvalifikuje konanie obvineného ako prečin podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. (neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku) a na strane druhej ho v paragrafovom vyjadrení kvalifikuje ako obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák.

Súd kvalifikoval konanie obvineného ako obzvlášť závažný zločin napriek tomu, že jeho obhajoba spočívala v tom, že nikdy nepredal E. B. P. a E. Z. malé množstvo surového materiálu rodu Cannabis, nebola bez akýchkoľvek pochybností vyvrátená. Práve naopak svedkovia obranu obvineného na hlavnom pojednávaní potvrdili. Vytýkal okresnému súdu, že sa nevysporiadal so svedeckými výpoveďami A. Z., H. Q., O. D., E. T., ktorí jednoznačne vylúčili vedomosť o tom, že sa obvinený mal zaoberať obchodom s drogami. Rovnako vytýkal súdu, že v rozsudku nezdôvodnil, z čoho vyvodil záver, že látka pomenovaná v obžalobe ako sušený materiál rastliny rodu Cannabis a ktorú mal obvinený predávať v malých množstvách D. Z. a D. T. P. spĺňala kvalifikačné kritériá v zmysle § 172 Tr. zák. V tejto súvislosti poukazoval na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR zverejneného v zbierke stanovísk č. 4/2016. Záverom odvolania navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor v dôvodoch svojho odvolania (č.l. 969-970) uviedol, že odvolanie u oboch obvinených podáva do výroku o treste v ich neprospech. Namietal, že v ich prípade neboli splnené podmienky pre postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., pretože sa dopustili obzvlášť závažného zločinu, pričom podstata ich konania spočívala v predaji sušeného materiálu rastliny Cannabis osobám mladším ako 18 rokov, čím u nich vyvolávali závislosť na omamných a psychotropných látkach.

Ďalej poukázal na ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., ktoré hovorí o mimoriadnom znížení trestu buď vzhľadom na okolnosti prípadu, alebo vzhľadom na pomery páchatel'a. V tomto smere vytýkal, že napadnutý rozsudok je nepresvedčivý, pretože poukazuje iba na všeobecné pomery oboch obvinených. Žiadne výnimočné okolnosti na strane obvinených neboli zistené, preto nebol dôvod na použitie tohto ustanovenia.

V závere svojho odvolania konštatoval, že na strane 3 rozsudku je nesprávne uvedená právna veta, ktorá zodpovedá ustanoveniu § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák., hoci v ďalšom výroku súd správne cituje ustanovenie § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., pričom u obvineného K. chýba aj forma trestnej činnosti podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., že neoprávnene kúpil omamnú látku. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť u oboch obvinených vo výroku o treste a uložiť im nepodmienečné

tresty odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby so zaradením na ich výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia. Obom navrhol uložiť aj ochranný dohľad na dobu jedného roka a obvinenému K. aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Na základe včas podaných odvolaní vo veci rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý na verejnom zasadnutí 26. júla 2016 uznesením sp. zn. 5To/66/2016 podľa § 319 Tr. por. odvolania obvinených K. H., Š. K. i prokurátora zamietol.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 26. júla 2016, kedy vo veci rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odpis uznesenia krajského súdu obvinený Š. K. prevzal 18. novembra 2016, jeho obhajca prevzal rozhodnutie 15. novembra 2016 a prokurátor 15. novembra 2016. Rozhodnutie prevzali i ostatné strany trestného konania (č.l. 1008 p.v.).

Okresný súd Rimavská Sobota 21. marca 2017 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného Š. K., ktoré podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Mariána Dzurošku, ktorý ho obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 6. decembra 2016 (č.l. 1024-1028) z dôvodov § 371 ods. 1 písm. b/, g/, h/, i/ Tr. por. a smeruje proti vyššie citovanému uzneseniu krajského súdu.

V písomných dôvodoch tohto mimoriadneho opravného prostriedku uviedol, že dovolanie podáva proti uzneseniu krajského súdu, ako aj proti konaniam a rozhodnutiam predchádzajúcim tomuto uzneseniu. V úvode svojho mimoriadneho opravného prostriedku citoval ustanovenie § 175 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 Tr. zák. a poukazoval, že na splnenie kvalifikačných kritérií podľa § 171 ods. 1 resp. 172 Tr. zák. je možné rastlinu rodu Cannabis (konope) zaradiť medzi omamné a psychotropné látky len za predpokladu, že obsahuje psychotropnú látku THC ako látku účinnú t.j. s koncentráciou, ktorá je spôsobilá vyvolať návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí (pre získanie účinnej drogy sušina musí obsahovať viac ako 0,3 % THC). Toto konkrétne percentuálne vyjadrenie THC je však odborným záverom znalca (teda nie primárnym výsledkom právno-aplikačnej úvahy) a musí byť vyjadrené aj v skutkovej vete rozsudku tak, aby bolo jednoznačné, že pomenovaná látka (v tomto prípade Cannabis) má takú koncentráciu THC, aby ju bolo možné považovať za látku v zmysle ustanovenia § 172 Tr. zák. Pokiaľ táto koncentrácia v skutkovej vete nie je vyjadrená spôsobom nevyvolávajúcim pochybnosti, že spĺňa kritéria látky v zmysle § 172 Tr. zák., a to najmä preto, že v tomto smere sa nepodarilo zabezpečiť žiaden dôkaz, skutok nie je možné kvalifikovať ako trestný čin podľa § 172 Tr. zák. Preto mal byť za skutky, ktorých sa mal dopustiť tak, ako je uvedené v rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota z 19. mája 2016 sp. zn. 11T 162/2014 (predaj sušeného materiálu od leta 2013 do konca roku 2013 osobám mladším ako 18 rokov) podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodený, lebo skutky nie sú trestným činom.

Konanie uvedené v tomto rozsudku (kupovanie za nezistenú sumu marihuany od nezistenej doby do 25. marca 2014, pričom pri prehliadke vozidla a jeho osobnej prehliadke bol nájdený u neho materiál o hmotnosti 0,76 g s obsahom THC 12,2 % hmotnostných) mal súd kvalifikovať ako prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 177 ods. 1 Tr. zák. (správne malo byť § 171 ods. 1 Tr. zák.). Z uvedeného je zrejmé, že napadnuté uznesenie krajského súdu a jemu predchádzajúci rozsudok okresného súdu sú založené na nesprávnom právnom posúdení zistených skutkov, čím je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. V súvislosti s nesprávnou právnou kvalifikáciou mu bol následne uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby uvedenej v § 171 ods. 1 Tr. zák., čím bol naplnený aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por. uviedol, že okresný súd rozsudkami z 18. februára 2015, 4. júna 2015 a 15. októbra 2015 vo veci rozhodol zákonným spôsobom, avšak krajský súd na základe odvolania prokurátora tieto rozsudky zrušil a nakoniec vec odňal jeho zákonnému sudcovi i napriek tomu, že zákonný sudca stále rozhodol až po doplnení dokazovania v intenciách

rozhodnutia krajského súdu.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. namietal, že jeho obrana spočívajúca v tom, že nikdy nepredal E. T. P. a E. Z. malé množstvo surového materiálu rodu Cannabis, nebola vykonaným dokazovaním bez akýchkoľvek pochybností vyvrátená, ba naopak na hlavných pojednávaníach bola údajnými kupujúcimi potvrdená. Namietal, že okresný súd a následne aj odvolací súd akceptoval len výpoveď svedka D. Z. zrealizovanú ešte vyšetrovateľom PZ v Rimavskej Sobote dňa 15. apríla 2011, pritom svedok v ďalších opakovaných výsluchoch realizovaných v rámci hlavných pojednávaní aj pri konfrontácii jednoznačne dokazoval, že mu nikdy psychotropnú látku nepredal. V súvislosti s výpoveďou svedka D. Z. namietal, že nebol dôvod na jeho opakovaný výsluch dňa 15. apríla 2014, pretože svedok vo svojej prvej výpovedi z 3. apríla 2014 objasnil základné otázky týkajúce sa vyšetrovanej veci. Okrem toho poukazyval, že na tento opakovaný výsluch svedok neprišiel sám na základe predvolania, ale ho priviezli príslušníci polície a jedným z nich bol aj R. Q., ktorý sa zúčastnil aj pri prvom výsluchu svedka. Takýto výsluch považuje za účelový, realizovaný výlučne s cieľom dosiahnuť prísnejšiu právnu kvalifikáciu a tieto výpovede považuje za nezákonné. Orgánom činným v trestnom konaní ďalej vytýkal, že okrem nezákonných výpovedí svedkov Z. a P. sa nezaoberali takými primárnymi otázkami, ako je zisťovanie (napr. výsluchmi spolužiakov, učiteľov, rodičov resp. znaleckým dokazovaním), či sú svedkovia na psychotropných látkach závislí, nevyzvali svedkov na vydanie dôkazov, ktoré by súviseli s trestnou činnosťou a nezrealizovali u neho domovú prehliadku.

V závere svojho dovolania navrhol vysloviť, že napadnutým uznesením krajského súdu bol porušený zákon v jeho neprospech, toto rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol prípadne aj v inom zložení senátu.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť. Uvedenú možnosť využil prokurátor, ktorý vo svojom vyjadrení z 15. marca 2017 (č.l. 1060-1061) uviedol, že nie sú splnené podmienky dovolania, a preto navrhol dovolanie obvineného zamietnuť.

Vyjadrenie prokurátora bolo následne doručené obvinenému i jeho obhajcovi, ktorí však na vyjadrenie prokurátora nereagovali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por., v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku a prostredníctvom splnomocneného obhajcu, čo je v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. Zároveň však pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. Právne fundovanú argumentáciu má zaistiť práve povinné zastúpenie obvineného obhajcom - advokátom.

Zároveň je potrebné poukázať na ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por., v zmysle ktorého dôvody podľa odseku 1 § 371 Tr. por. písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Obvinený Š. K. ako prvý dovolací dôvod uviedol ustanovenie § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak súd rozhodol v nezákonnom zložení.

V predmetnej veci, ako už bolo vyššie konštatované, obvinený túto skutočnosť nenamietal ani v dôvodoch odvolania proti ostatnému rozhodnutiu okresného súdu. Nezákonné zloženie senátu namietal až v dovolaní. Dovolaciemu súdu tak v akceptovaní tohto dovolacieho dôvodu bráni vyššie citované ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por.

Napriek tomu považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že námietky obvineného v tomto smere nie sú opodstatnené. Samotná skutočnosť, že odvolací súd v predmetnej veci uznesením z 8. decembra 2015 sp. zn. 5To/131/2015 v celom rozsahu zrušil rozsudok okresného súdu z 15. októbra 2015 a podľa § 325 Tr. por. nariadil vec prejednať a rozhodnúť v inom zložení senátu, ešte neznamená, že o dovolaní napadnutom rozhodnutí, rozhodol súd v nezákonnom zložení. Trestný poriadok totiž s takouto situáciou pri rozhodovaní v trestných veciach počítá.

Obvinený ako ďalší dovolací dôvod uplatnil dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Vo všeobecnej rovine k tomuto dovolaciemu dôvodu považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že uvedený dôvod sa vzťahuje k najdôležitejšej fáze trestného konania - k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách, začína vyhľadávaním, nasleduje etapa zabezpečovania dôkazov, potom ich vykonávanie a na záver etapa hodnotenia dôkazov. Za dôkaz pritom môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov vykonaných podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona.

Dôvod dovolania podľa citovaného ustanovenia sa vzťahuje predovšetkým k tretej etape dokazovania, t.j. k vykonávaniu dôkazov súdom. Prirodzene zahŕňa aj predchádzajúce dve štádiá dokazovania, pretože dôkazy zadovážené v rozpore so zákonom, nie sú v trestnom konaní použiteľné a nie je možné ich vyhodnotiť ani v prípade, keby boli na hlavnom pojednávaní súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Pre naplnenie tohto dovolacieho dôvodu sa však vyžaduje, aby sa dovolaním napadnuté rozhodnutie opieralo o nezákonné dôkazy.

Zároveň však treba uviesť, že uvedený dovolací dôvod sa nevzťahuje na posledné štádium dokazovania - na hodnotenie dôkazov. V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Platný Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, čo sa týka miery dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Z obsahu spisového materiálu pritom vyplýva, že dôkazy v posudzovanej veci boli nielen súdom, ale aj v prípravnom konaní získané a vykonané spôsobom, ktorý zodpovedá zákonu. Obvinený v rámci tohto dovolacieho dôvodu fakticky zopakoval námietky, ktoré použil už v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa. S jeho námietkami sa dostatočne vysporiadal odvolací súd v dôvodoch svojho rozhodnutia. Dovolací súd len pripomína, že pri výsluchoch svedkov D. A. P. a D. Z. v prípravnom konaní boli prítomní i obhajcovia, sociálni kurátori a tlmočníci, preto akýkoľvek nátlak zo strany

vyšetrovateľa na svedkov pri ich výsluchu neprichádzal do úvahy. Vывodzovať nezákonnosť dôkazu iba z prítomnosti pracovníka polície R. Q. pri výsluchoch svedkov P. a Z. v prípravnom konaní preto nemá opodstatnenie. Argumentáciu obvineného vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu preto dovolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Obvinený ako ďalší dovolací dôvod uplatnil ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomínaný dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.), ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi (§ 47 ods. 2 Tr. zák.). Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávnych predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku.

K uvedenému dovolaciemu dôvodu je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo napokon vyplýva priamo z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu k skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenú v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci konania o odvolaní. Dovolací súd nemožno chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere dovolací súd odkazuje na ustálenú judikatúru k výkladu a aplikácii dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z obsahu dovolania obvineného vyplýva, že vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu obvinený uplatnil námietky, ktorými zjavne vybočil z deklarovaného dovolacieho dôvodu. Formálne síce namieta nesprávne právne posúdenie skutku, avšak jeho námietky primárne smerovali do oblasti skutkových zistení. Obvinený súdom nižšieho stupňa vytýka iba nesprávne zistenie skutkového stavu veci, ku ktorému podľa neho došlo v dôsledku chybného hodnotenia vykonaných dôkazov, resp. nevykonaním dôkazov. Skutkového stavu sa týkajú aj jeho námietky súvisiace s koncentráciou látky THC. V podstate spochybňoval súdmi ustálený skutkový stav a následne predostrel vlastnú verziu skutku založenú na inom, pre neho priaznivejšom hodnotení dôkazov. Skôr ako o právnu námietku ide o skrytú snahu obvineného, aby vykonané dôkazy a skutkový stav boli vyhodnotené v jeho prospech.

Uvedený dovolací dôvod nenapĺňa ani formálne pochybenie súdu prvého stupňa v právnej vete uvedenej v rozsudku. Rozhodujúci je totiž skutok popísaný v skutkovej vete, ktorý aj podľa dovolacieho súdu napĺňa všetky znaky obzvlášť závažného zločinu nedovolanej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. Z toho dôvodu dovolací súd vyhodnotil argumentáciu obvineného vo vzťahu k tomuto

dovolaciemu dôvodu ako neopodstatnenú.

Napokon obvinený uplatnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Existenciu tohto dovolacieho dôvodu obvinený vyvodzoval z toho, že jeho konanie malo byť právne posúdené iba podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., na ktorý zákonodarca ustanovil trest odňatia slobody až na tri roky.

V posudzovanej veci dovolací súd ohľadne právneho posúdenia činu obvineného v napadnutom rozhodnutí žiadne pochybenie nezistil. Obvinený bol uznaný z obzvlášť závažného zločinu, za ktorý zákonodarca ustanovil trest odňatia slobody od 10 do 15 rokov, pričom obvinenému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Trest mu bol ukladaný za použitia zmiernovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., hoci pre použitie tohto ustanovenia neboli splnené zákonné podmienky, ako na to správne poukázal aj prokurátor v dôvodoch svojho odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa. Z uvedeného potom vyplýva záver, že v jeho prípade bol porušený zákon, ale v jeho prospech, ktorú skutočnosť môže dovolací súd iba konštatovať, nie však napraviť. Z toho dôvodu dovolací súd argumentáciu obvineného vo vzťahu tomuto dovolaciemu dôvodu vyhodnotil ako neopodstatnenú.

Najvyšší súd opakovane zdôrazňuje, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V prípade, že tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V prerokúvanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného Š. K. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.